

gesagsbehandling. Projektet gennemføres i starten af 2003.

Uanset at byggesagsbehandlingen af legepladser ikke har indgået i undersøgelsen, og der som ovenfor nævnt allerede er sket en opstramning af reglerne om legepladsredskaber, finder Økonomi- og Erhvervsministeriet, at gennemførelsen af ovennævnte projekt vil give en ekstra sikkerhed for, at der sker korrekt byggesagsbehandling i forbindelse med opførelse og renovering af legepladser.

Socialministeriet kan henholde sig til ovenstående udtalelse og kan tilføje, at ministeriet lægger stor vægt på sikkerheden i dagtilbud til børn. Det gælder også sikkerheden på legepladser.

I den forbindelse kan det nævnes, at ministeriet den 20. marts 2002 skrev til samtlige kommuner og amtskommuner og præciserede det lokale ansvar for sikkerheden i dagtilbudene.

Skrivelsen vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Som det fremgår af skrivelsen, har Socialministeriet i de senere år udsendt en række pjecer til kommunerne og dagtilbudene med vejledning om sikkerheds- og sundhedsforhold i dagtilbudene. Den senest udsendte pjece »Støj og uderum« (2001) indeholdt et særligt kapitel om sikkerhed på legepladsen med omtale af gældende regler og standarder.

Socialministeriet vil løbende vurdere behovet for eventuelle nye initiativer på området.

Spm. nr. S 3194

Til socialministeren (9/9 02) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvad regeringen vil iværksætte af tiltag i form af støtte til hjælpemidler og produktion af materialer til efter- og videreuddannelse, således at blinde og svagtseende kan bevare kontakten til arbejdsmarkedet, og vil ministeren undersøge, hvad der kan gøres for at forkorte sagsbehandlingstiderne til hjælpemidler?«

Begrundelse

I en artikel i Politiken den 7. september 2002 fremgår det, at blinde taber kampen om jobbene.

Blinde bliver kørt ud på arbejdsløshedens og førtidspensioneringens sidespor i takt med, at ny teknologi vinder indpas på arbejdspladserne. Det nuværende arbejdsmarked, hvor fleksibilitet er i højsædet, kræver livslang uddannelse, men blinde og svagtseende er forhindret i dette, når der ikke findes hjælpemidler og materialer til efter- og videreuddannelse. Loven om kompensation til handicappede i erhverv er siden vedtagelsen blevet forbedret, men blinde og svagtseende støder stadig på problemer, som kompensationsloven ikke tager højde for. Hjælpemidler til blinde og svagtseende i erhverv skal stadig søges hos og bevilges af kommunale sagsbehandlere. Det er et reelt problem, for kommunale sagsbehandlere forstår ikke altid, hvorfor hjælpemidlerne er nødvendige, og hvorfor en hurtig sagsbehandling er et must. Dermed er blinde og svagtseendes tilknytning til arbejdsmarkedet i fare. Dansk Blindesamfund foreslår, at det vil være en fordel, hvis AF-handicapkonsulenterne helt og holdent får overdraget sagsbehandlingen af hjælpemidler, så arbejdspladserne kan fastholdes/oprettes uden den forsinkelse, en tur i det kommunale system giver. Det er efter spørgerens opfattelse vigtigt, at synshandicappede skal kunne vælge en livsform på lige fod med ikkehandicappede, og der skal tages hensyn til den enkeltes behov og særlige situation, således at også tilknytningen til arbejdsmarkedet kan opretholdes.

Svar (23/9 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikel om blindes vanskeligheder ved at opnå og fastholde beskæftigelse.

Spørgsmålet om støtte i form af hjælpemidler til handicappede i erhverv hører i overensstemmelse med de gældende principper i dansk handicapolitik under de enkelte sektorer, og uddannelses- og beskæftigelsesrelaterede hjælpemidler m.v. hører derfor under henholdsvis Undervisningsministeriet og Beskæftigelsesministeriet.

Da spørgsmålet således retter sig til flere sektorer, har jeg til brug for mit svar på spørgsmålet bedt Beskæftigelsesministeriet om at bidrage.

Beskæftigelsesministeriet har svaret følgende:

»Beskæftigelsesministeriet vil bl.a. som opfølgning på »Flere i arbejde«-projektet særlig tage spørgsmålet op om handicappedes mulig-